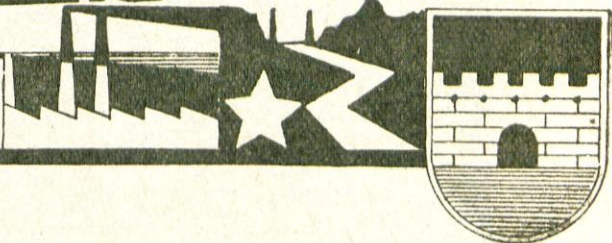

TRŽIŠKI VESTNIK

Leto III.

Tržič, dne 1. julija 1954

Št. 13

Pred II. mednarodnimi dirkami na Ljubelju

Zopet nas loči le kratek čas od vsakoletnih ljubeljskih dirk, ki so bodo letos po mednarodnem FIME vršile 1. avgusta.

Ljubelj je več kot manj poznana prireditelj po vsej Sloveniji in FLRJ, lansko leto pa je stopila ta prireditelj zopet v mednarodno areno, kot je bilo to pred vojno. Kot najbolj izrazito progo gorskega stila, ki predstavlja Slovenijo, jo je Avto-moto zveza Slovenije vključila v edino prireditelj republiškega stila v Sloveniji.

Od leta 1953 obravnava športni koledar na najvidnejšem mestu državno prvenstvo v motoristiki in avtomobilizmu. Prekinili smo s staro prakso prejšnjih let, ko je za državno prvenstvo veljala le ena prireditelj, najsiho to kjerkoli, in kdor je na le-tej prvi — eto — ti naslova državnega prvaka. Ako gledamo to s stališča motorizacije, moramo ugotoviti, da ena sama prireditelj za državno prvenstvo v mnogih primerih ne more dati realne baze za določitev najboljšega tekmovalca za določeno leto. Zaradi pravičnejšega ocenjevanja smo v letu 1953 prešli po kriteriju svetovnega prvenstva na državno prvenstvo, ki ni samo ena prireditelj temveč več tekmovalj, ki skupaj tvorijo šampionat FLRJ in ki končno dajo prečiščen in pravični plasman državnih prvakov za posamezno leto.

Tako smo v letu 1953 v okviru šampionata FLRJ imeli sledeče prireditelje:

dve v NR Srbiji (v Beogradu), eno v LR Hrvaški (v Opatiji) in eno v LR Sloveniji (na Ljubelju).

Za leto 1954 pa je dodeljena v šampionat FLRJ še ena prireditelj. Tako spadajo v letošnji šampionat FLRJ sledeča tekmovalja:

v LR Srbiji, v Beogradu 8. do 9. maja;

v LR Hrvatski, v Opatiji 12. do 13. junija;

v LR Bosni in Hercegovini, v Sarajevu 11. julija;

v LR Sloveniji, na Ljubelju 1. avgusta;

v LR Srbiji, v Beogradu 11. do 12. septembra.

Te prireditelje postajajo vsako leto bolj zanimive, kvalitetne in privlačne za vozače in tekmovalce.

Kot že omenjeno, smo Slovenci prevzeli v okviru šampionata organizacijo vsakoletnih dirk na Ljubelju. Marsikdo od bralcev se bo verjetno vprašal, zakaj je ravno Ljubelj pozorišče tako obsežne prireditelje, kot so mednarodne avto-moto dirke.

Na to je kaj preprosto odgovoriti. Ljubelj je že dolgo znan doma in po svetu po interesantni gorski progi z največjim vzponom v Evropi. Razen tega so vse ostale dirke v okviru šampionata pretežno ravninskega značaja, dočim ima ljubeljska proga izrazito gorski

belja, kjer nam dva kamnita obeliska označujeta državno mejo med Avstrijo in Jugoslavijo.

Vse to je tudi vodilo AMZ Slovenije, da je določila za to največjo prireditelj avtomobilskega in motociklističnega športa v Sloveniji ravno Ljubelj.

ustanovljeno AMD v Tržiču prevzelo popravilo ceste in tako omogočilo, da je tradicija ljubeljskih dirk po vojni zopet oživela. Seveda so bile pri tem velike težkoče, kot so nezkušenost kadri, slaba cesta itd. Toda dobra volja, ki je prežela mlado društvo, je vse to premagala. Tako so se že leta 1949 vršile društvene tekme s startom pri tržiški pošti in ciljem na sedanjem startu ljubeljskih dirk. Naslednje leto se na podaljšani progi s ciljem pri ljubeljskem predoru, kjer danes stoji novo vzorno urejeno gostišče, ki bo v mesecu juliju začelo služiti svojemu namenu, vršilo meddruštvene gorske dirke. 1951. leta pa je bilo izvedeno V. gorsko prvenstvo FLRJ s ciljem na vrhu Ljubelja, tako da je dosegla proga predvojno dolžino. Republiško gorsko prvenstvo je bilo 1952. leta s ciljem na 3. ovinku pod vrhom. I. mednarodne povojne dirke in šampionat FLRJ so bile izvedene na standardni progi leta 1953.

To bi bil povojni razmah in skromen pričetek obnavljanja tradicije ljubeljskih dirk v novi Jugoslaviji. Z lanskoletno prirediteljo smo dosegli že predvojni nivo ljubeljskih dirk, katere so vodili kot organizatorji priznani športni strokovnjaki na čelu s tov. Boškovičem iz Zagreba, tov. Gorcem, pok. Gorjancem, ing. Bloudekem in Borštnarjem iz Ljubljane.

Zanimiva je primerjava rezultatov, doseženih na dosedanjih ljubeljskih dirkah.

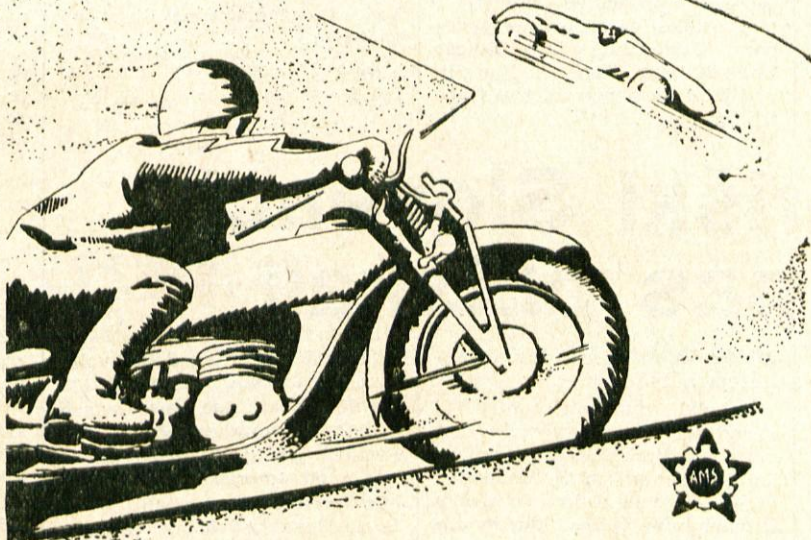
Predvojni najboljši čas in absolutni rekord proge ima Denzel (Nemčija) na motorju BMW 500 ccm v času 5 min. in 1 sek. Najboljši predvojni čas jugoslovanskega vozača je bil 5 min. in 9 sek., ki ga je dosegel Zagrebčan Nikola Jurčič na BMW SS 500 ccm. Najboljši povojni čas je dosegel lani Nemeec Fridrich Hillbrandt na motorju BMW BMW 500 ccm s prikolico v času 5 min. 24 sek. Najboljši Jugoslovčan pa je bil ing. Boško Šnajder s časom 5 min. 32 sek. na motorju BMW 750 ccm. Interesantno je, da so bili vsi našti rezultati doseženi na BMW strojih, ki verjetno najbolj ustrezajo tej težki gorski progi.

Kakšne rezultate pa lahko pričakujemo letos? Verjetno bo sta v borbo za prva mesta poleg inozemcev, ki jih bo letos več kot lansko leto, posegla tudi Jugoslovana in sicer novo odkritje Opatijskih dirk — mladi in simpatični Luciano Salletnik na Gileri — Saturnus 500 ccm in rutinirani, nam že

**Gorsko
AUTOMOBILSKO
MOTOCIKLISTIČNO
PRVENSTVO FLRJ**

LJUBELJ

NAJVEČJI VZPON V EVROPI

karakter. Nadalje so ljubeljske dirke najstarejša tovrstna prireditelj v FLRJ, kajti prva tekmovalja na tej progi so bila že leta 1926. Tako bomo leta 1956 praznovali 30. obletnico ljubeljskih dirk. Naj poler tega samo omenimo divjo romantično pokrajino, markantne gorske plazove in gozdove, ki spremljajo v ostrih serpentinah dvigajočo se cesto do vrha Lju-

Pri vsem tem pa je treba upoštevati tudi dejstvo, da je agilno Avto-moto društvo Tržič, na katerega območju leži ta gorska proga, priznan organizator, saj je doslej organiziralo vse povojne ljubeljske prireditelje. Kot že omenjeno, so se ljubeljske dirke vršile vsako leto od 1926. leta dalje. Razumljivo je, da je okupacija prireditelje prekinila. Po vojni pa je novo

poznani Barbarič Slavko, ki letos vozi novega Machlosa 500 ccm, s katerim je nastopil lansko leto kot sedaj edini Jugoslovan v Monzi (Italija) na svetovnem prvenstvu.

Pri inozemskih vozačih nam je težko dajati kakršnekoli prognoze, ker prijave vozačev še niso kompletne. Upamo pa z vso

gotovostjo, da bo med nami zopet akrobat avtomobilske vožnje Otto Mathe, prikoličarja Hillbrandt, ki je na tekmi za svetovno prvenstvo zasedel 2. mesto, takoj za svetovnim prvkom Oliverjem, dalje Švicar Roland Benz, Italijan Marelli, oba letošnja zmagovalca v Opatici, in drugi.

Količakaj točne prognoze o letošnjih ljubeljskih zmagovalcih je težko dati, zato bomo raje počakali do prvega avgusta, ko bodo II. mednarodne dirke na Ljubelju.

Zato 1. avgusta vsi na Ljubelj!

G. F.

Ameriški Slovenci so nas obiskali

Obiskovanje našega turističnega kraja Tržiča po ameriških Slovencih postaja tradicionalno. Prijetno iznenadenje ob pestrosti in slikovitosti tržiške okolice in Tržiča samega, še bolj pa bo preprostosti in šegavosti domačinov je posebno vabljivo za turiste, predvsem pa za ameriške Slovence. Veličastne stavbe, ogromna mesta, brezmejne ravnine itd., vse to, kar jim nudi Amerika, ne nudijo nobenega življenja, nobenega oddiha. Zato prihajajo Amerikanci radi k nam ter se zadovoljni poslavljajo od nas.

V petek 18. junija je tudi letos prispelo ob 15. uri popoldne na 2 avtomobilih 50 ameriških Slovencev. Sprejel jih je delovni kolektiv Bombažne pre-

dilnice in tkalnice s tov. direktorjem načelu.

Ogledali so si po skupinah tovarno ter v preprostem razgovoru z našimi delavci in delavkami izmenjali misli. Zadovoljni so bili nad redom in našim ustvarjalnim delom, kar je dokaz neprestanega napredka naše socialistične graditve. V hotelu Pošta je bila prirejena majhna zabava. Tržiški jazz z domačimi popevkami, katere je izvajal naš Bojan, je povečal razpoloženje ameriških Slovencev. Oglasila se je tudi Ameriška Slovenka ga. Simčič Antoneta, ki je s svojim sočnim sopranom zapela nekaj naših domačih pesmic. Tudi dve pristni Amerikanki Sodnikova in Dvornikova, rojeni v Ameriki,

odposlanki ameriške dobre volje vseh ameriških Slovencev sta zapeli v duetu eno amerikansko in eno šaljivo slovensko pesem. Prehitro je minil čas. Poslavljanje od ameriških rojakov je bilo prisrčno; odpeljali so se še na Grad, bodoči naš turistični center, da pozdravijo z višine naš Tržič, nato pa so oddrveli proti Begunjam — v Drago k spomeniku padlih talcev, odtoč pa na Bled. Naš pisatelj Seliškar Tone, spremeljevalec ameriških Slovencev kot predstavnik Izseljeniške Matice, nas je opozoril, da naj tudi v Tržiču osnujemo izseljenski odbor, kakor jih imajo že druga mesta.

Ing. M. Šter

Iz okoliških vasi

Puterhof za poplavlence

V nabiralni akciji za poplavlence je odbor SZDL Puterhof nabiral v Puterhofu in Zg. Dolini nad 31.500 dinarjev.

Razen štirih primerov, ki so nabiralce odslovili brez daru, so darovali vsi vaščani, delavci gozdne uprave pa enodnevni zaslužek.

Vsakdo je daroval po svojih močeh, kar je hvalevredno za prebivalce teh dveh vasic. Izrazili pa so nekateri željo, da se objavi v dnevnem časopisju, kako se je nabrani denar razdelil oz. uporabil.

Nova pridobitev v Puterhofu

Svojevrsen praznik je slavila v nedeljo, 27. junija sindikalna podružnica gozdnih delavcev v Puterhofu. Odprli in dali v uporabo javnosti so povsem novo kegljišče.

Precej truda je stalo delavce, ki so vsak po svojih močeh pri gradnji pomagali s prostovoljnimi delom. 150 prostovoljnih delovnih ur in 130.000 dinarjev gotovini je žrtvovala sindikalna podružnica in njeni člani, material in prevoze s konji pa je prispevala tukajšnja gozdna uprava.

Kegljišče ima olimpijske mere, je zaprto in ima krasno asfaltno stezo.

Že v nedeljo po otvoritvi se je izkazalo, da je v Puterhofu in Dolini že nekaj solidnih kegljačev, ki bodo po vztrajnih vajah še mnogo obetajoči tekmovalci. Delavci so izrazili željo, da bi jih obiskali bodisi posamič ali v ekipah vidnejši slovenski, predvsem pa tržiški kegljači.

Kegljišče je na razpolago tudi gostom in turistom (ki jih je zadnji čas razveseljivo mnogo z avtomobili iz vse Slovenije) proti primerni odškodnini.

Vredno posnemanja

Prostovoljno gasilsko društvo Slap-Dolina je imelo dne 27. junija svoje prvo društveno slavlje z naslednjim dnevnim redom: dopoldne ob 11. uri mokrava vaja na Slapu, popoldne ob 14. uri slovesna zaprisega vsega operativnega članstva, nato vrtna veselica z bogatim srečolovom.

Slovesne zaprisege so se udeležili zastopniki sosednih društev na čelu z brigadnim poveljnikom Antonom Dornikom. Omenjenemu gasilskemu društvu se pridružujemo tudi mi s toplimi čestitkami za njihovo požrtvovalno delo ter k slavlju in jim želimo nadaljnjih uspehov za blagor ljudstva.

**Dopisujte
v
„Tržiški vestnik“**

Letošnji šolski uspehi

Gimnazija

Na gimnaziji je bilo ob koncu šolskega leta 410 dijakov, od tega 202 dečka in 208 deklic. V prvem razredu, ki je imel štiri oddelke, je bilo 167 dijakov, v drugem s tremi oddelki 106, v tretjem s tremi oddelki 84 in v četrtem s dvema oddelkoma 53. Prvi razred so izdelali 104 dijaki (62,08%), drugi razred 63 dijakov (59,76%), tretji razred 52 (61,38%), četrti razred 45 dijakov (84,87%). Skupaj je izdelalo 264 dijakov ali 67%. Z odličnim uspehom je izdelalo 17 dijakov s prav dobrim 55, z dobrim 134, z zadostnim 59. Uspeh je napram lanskemu boljši za 4%, kar je posledica intenzivnejšega dela dijakov, poglobljenega

pedagoškega dela profesorskega zbora in tesnejšega sodelovanja šole s straši.

Popravne izpite ima 96 dijakov, od tega 57 v enem predmetu in 39 v dveh predmetih. Popolnoma je padlo 49 dijakov. Največ nezadostnih ocen je v matematiki, zatem v slovenščini, nato v angleščini in zemljepisu.

Po procentu pozitivnih dijakov je najboljši IV.a razred z 88,89%. Sledijo mu IV.b, II.a, III.a, III.b, I.c in I.a, ki so vsi nad povprečjem. Pod povprečjem pa so I.b, II.c, I.d, III.c in II.b, ki je s 44,74% pozitivnih dijakov najslabši.

žensk), kar je posledica večjega zanimanja za učenje glasbe namladine in pa ustanovitve novega oddelka za solopetje v II. semestru, katerega uspešno vodi tov.prof. Majdičeva iz Kranja.

Številčno stanje ob koncu šolskega leta je naslednje:

Oddelek	po spolu:	Razred							Skup.
		I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	
Klavir:	moški	16	1	4	1	—	—	—	22
	ženske	30	11	13	6	4	—	1	65
	skupaj	46	12	17	7	4	—	1	87
Godala: (violina, čelo)	moški	5	3	4	1	—	—	—	13
	ženske	5	—	1	—	—	—	—	6
	skupaj	10	3	5	1	—	—	—	19
Pihala: (tromba, pozavna)	moški	1	1	—	—	—	—	—	2
	ženske	—	—	—	—	—	—	—	—
	skupaj	1	1	—	—	—	—	—	2
Solopetje:	moški	1	—	—	—	—	—	—	1
	ženske	5	—	—	—	—	—	—	5
	skupaj	6	—	—	—	—	—	—	6
Skupaj: šola	moški	23	5	8	2	—	—	—	38
	ženske	40	11	14	6	4	—	1	76
	skupaj	63	6	22	8	4	—	1	114

Tržiška osnovna šola

Na osnovni šoli v Tržiču je bilo v šol letu 1953-54 s pomožnim razredom vred 10 oddelkov. Vseh učencev je bilo 392, od teh 193 dečkov in 199 deklic. Razred je uspešno dovršilo 225 učencev, t. j. 82,9%. 64 učencev razreda ni dovršilo, t. j. 16,3%. Neocenjeni so bili 3 učenci ali 0,7%. Šolski obisk je bil 95,6%. Glavni vzrok zamudam so bile predvsem razne bolezni (škrlatinka, norice, ošpice itd).

Za prihodnje šol. leto pa je nanovo vpisanih v I. razred 111. otrok. S tem se bo število odelkov nujno moralo povečati,

ker se, z ozirom na število učencev in pa majhne šol. prostore, predvidevajo trije, če ne celo štirje oddelki I. razreda, dalje dva oddelka 2. razreda, trije oddelki 3. razreda in trije oddelki 4. razreda ter 1 pomožni razred.

Ker je v stavbi osnovne šole v gosteh tudi vaješka šola, bo v prihodnjem šol. letu precejšnja stiska za prostor. Ta stiska se bo, kakor kaže, v bodočih letih še stopnjevala, zato bo nujno, treba v najkrajšem času pričeti z gradnjo prepotrebne novega šolskega poslopja v Tržiču.

Glasbena šola

V letošnjem šolskem letu je šola opravila pomembno delo, zlasti če upoštevamo dejstvo, da se kljub letošnjemu obširnejšemu delovnemu načrtu problemi dokončne rešitve prostorov še niso premaknili z mrtve točke.

Ob začetku šolskega leta je bilo na šoli skupaj 81 učencev (od tega 23 dečkov in 58 deklic). Tekom šolskega leta so se

izvršile razne spremembe v personalu z imenovanjem novega v. d. ravnatelja tov. Otona Zavonila, nadalje je vodstvo šole na novo zaposlilo 2 novi honorarni učni moči in to: tov. prof. Vero Majdičevu iz Kranja za poučevanje solopetja in tov. Marijo Ahačičevu za pouk klavirja. S tem se je število učnega osebja zvišalo na skupno 8 oseb. Ob zaključku šolskega le-

Navedena preglednica rednih učencev po razredih, oddelkih in spolu nas dodobra seznani z organizacijsko strukturo glasbenega šolstva, ki dosedaj vsekozi številčno govori v prid klavirskemu oddelku. V prihodnjem šolskem letu 1954-55 pa se bo moralo številčno stanje popraviti še v ostalih oddelkih, predvsem v oddelku za godala. Ze sedaj je vodstvo že marsikaj ukrenilo za poživitev tega oddelka. V II. semestru je šola nabavila kar 4 nove violine z lok in ostalim priborom v velikosti $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ v skupni vrednosti 26.030 din. V prihodnjem šolskem letu pa bo šola iz fonda za investicije nabavila še $\frac{1}{2}$ violino z lokom in kontrabas. Nabava teh glasbil je nujna in tehtna za obstoj in nadaljnjo rast šolskega orkestra, ki se nam je letos prvič predstavil na zaključni javni produkciji dne 18. junija t. l. V tekočem šolskem letu niso bile zapažene kake večje nerednosti s strani učencev izvzemši 2 primerov. Učenci so kljub obre-

menitvi na rednih šolah po večini zadovoljivo opravljali svoje učne obveznosti, kar nam dokazuje naslednji pregled:

Razred	pozitivno ocenjeni v %	neocenjeni v %
I.	93,4	6,6
II.	100	—
III.	90,5	9,5
IV.	90,9	9,1
V.	100	—
VI.	—	—
VII.	100	—

Iz navedenega sledi, da je bil uspeh v splošnem zadovoljiv. Šolski obisk je znašal 94,5%. Ob zaključku šolskega leta je vodstvo šole na predlog posameznih predavateljev nagradilo 2 učenca (iz klavirskega oddelka učenko II. raz. Zorko Zavonil, iz violinskega oddelka pa Miha Kurnika, učenca III. razreda. Prav tako je bilo pohvaljenih skupno 20 učencev in učenk.

Delovna razgibanost na šoli je bila letos dokaj močna, saj je bilo tekom šolskega obdobja kar

Vzgojni problemi

LETNI USPEH

»Tovarišica je bila krivična.« To je običajni zaključek staršev, katerih otrok ima ob koncu šol. leta nezadosten uspeh. Mnogokrat se starši pri gornjem zaključku opirajo na trditve svojih lastnih otrok, ki so vendar »vse« znali, a vendar ne smejo v višji razred.

Da starši tako brezpogojno verjamejo svojim otrokom take trditve, je zelo lahkomišelnost in nezrelo. Saj vendar otroci niso odrasli, niti nimajo pedagoško-vzgojnega kriterija, da bi mogli pravično presojati sami sebe. Se mi, odrasli, ko zagrešimo kako nepravilnost, jo skušamo v svojih lastnih očeh opravičiti, olepšati in zmanjšati njen pomen. Kako bi kaj takega ne počeli otroci, ki skušajo svojo lahko-

miselnost in lenobo opravičiti na vse mogoče načine. Goni jih tudi strah pred kaznijo. Seveda se ji skušajo izmakniti.

Morda se res kdaj zgodi, da se učenec poslednji dan šolskega leta nauči, nekaj iz snovi, v kateri je vse leto lenaril. Prejel je v poslednjih mesecih kup nezadostnih. Ali naj mu tovarišica samo zato, ker je zadnji dan šole znal recimo za dve, dovoli, da bi šel naprej? Presodite sami! Še to, kar zna, je tako medlo, da se mu o vsem skup samo nekako sanja, je nekaj takega, kar mu je od neštetega izpraševanja ostalo slučajno v ušesih. Toda to ni znanje.

Starši, ki se zanimajo za uspehe svojih otrok, nadzirajo doma njihov urnik, snov, nalo-

ge. Ne zadostuje, če samo vprašajo: »Si napisal nalogo, si se vse naučil?«, in otrok vsemu pritrdi. Prepričati se morajo o resničnosti otrokovega odgovora.

Navada je pa, da samo starši dobrih učencev hodijo na sestanke v šole. Ravno tisti, ki bi predvsem morali priti, se ne prikažejo vse leto.

Ko otrok prinese negativno sprichevalo, so pa doma krik, jok, pretep. Res lepo! Otrok je le delno kriv. Mnogo bolj ste krivi sami, ki se vse leto niste potrudili, da bi se zanimali za otrokovo delo ali nedelo. Tiste udarce in kazni, ki jih otroku naložite, zaslužite sami.

Sedaj so počitnice. Pustite otrokom prostost! Ne očitajte jim ničesar več, ker je tako prepozno. »Nikamor ne pojdeš vse počitnice! Ne pojdeš v kolonijo!« To so grožnje, ki so silno krivične.

Odpustite otrokom, ker morate odpustiti, predvsem sebi svojo lansko lahkomišelnost!

Še nekaj moram pripomniti. Ljudje smo silno različni, veliki in majhni, lahkomišelnost in razsodni. Vsi skušamo biti pametni, čeprav dan na dan zagrešimo marsikatero budalost. Tudi otroci niso drugačni. Šolski učni načrt je sestavljen za neko povprečno zmogljivost otrok v vsakem razredu. So pa otroci, ki niso dovolj zreli predpisani stopnji in se počasneje duševno razvijajo kot njihovi sovrstniki. Taki otroci ne morejo v razredu pridobiti potrebnega znanja, da bi šli naprej. Naravno je, da morajo razred ponavljati. Eno leto ponavljanja pomeni zanje ogromno. Z lahkoto bodo naslednje leto sledili, ker se jim bo naenkrat »odprlo«.

Če duševno počasnejši otrok zaostane, ni sramota niti zanj, niti za starše.

12 internih produkcij, nadalje 1 javna zaključna produkcija. Nadalje je Radio Ljubljana snemal razne glasbene nastope naših gojencev na magnetofonski trak in ga nato oddajal po radiu, o čemer je že poročal Tržiški vestnik.

Učiteljski zbor je vestno in vztrajno vršil svoje dolžnosti in s tem opravi znatno pionirsko delo pri vzgoji naše glasbe ukaželjne mladine.

Prezreti pa se ne smejo pozitivne okoliščine, katere so v določeni meri prispevale k rasti in stabilnosti šole. Na tem mestu pripada zahvala vsem mecenom, ki so bodisi v finančnem kot materialnem ali drugem oziru nudili tozadevno pomoč in to: LOMO, tovarni »Triglav«, Bombažni predilnici in tkalnici, upraviteljstvu osnovne šole in ravnateljstvu gimnazije v Trzinu.

Edino graje vredno pa je — kljub neštetim obljubam — reševanje učnih prostorov glas-

bene šole, za katero Stanovanjska komisija ni imela nikoli dovolj razumevanja. Pričakujemo, in obenem naprošamo Svet za prosveto in kulturo LOMO Trzin, da bo v prihodnjem šolskem letu zastavil avtoritativno ves svoj vpliv pri stanovanjski komisiji, da šoli priskrbi odn. dodeli nadaljnja 2 nova prostora. Končno naj se omeni, da je del učiteljskega zbora poleg obilnega šolskega dela še nudil strokovno pomoč raznim ostalim družbenim in kulturnim organizacijam v obliki lastnih nastopov in s tem dvigal ugled naše kulturne ustanove na področju mesta Trzina in njegove okolice. To delo so zlasti uspešno opravili tov. Erženova, Vesely, Debeljakova, Ahačič Marija in Zazvonil Oton.

Resume poročila dovolj jasno dokazuje o obširnosti dejavnosti šole, ki vkljub raznim težkočam uspešno vrši svoja kulturna poslanstva v občo korist naše socialistične stvarnosti.

Vajenska šola

Vajenska šola za razne stroke v Trzinu ze v minulem šolskem letu 1953-54 obiskovalo 153 vajencev, od teh je bilo 44 vajenk. Šola je imela 3. razrede v 7. oddelkih. I. razred je imel 4 oddelke s 65 vajenci (30 moš. in 35 žen.), II. razred 2 oddelka s 35 vajenci (30 moš. in 5 žen.) in III. razred in en oddelk s 33 vajenci (29 moš. in 4 žen.). V šoli je bilo zastopanih 20 raznih poklicev in sicer: 6 kleparjev, 2 ključavničarja, 6 kovačev, 1 pilar, 16 strojnih ključavničarjev, 2 vodovodna instalaterja, 4 kolarji, 20 mizarjev, 3 tapetniki, 9 krojačev, 8 krojačev za žen. obleke, 15 predic (2 predilca), 15 tkalk, 10 čevljarjev, 4 izdelovalke gor. delov čevljev, 3 strojarji, 2 peka, 3 mesarji, 3 pečarji, 1 fotografinja.

Učni uspehi na šoli so bili v minulem šol. letu, kot še nobeno šol. leto po vojni, prav zadovoljivi, saj je od 133 vajencev uspešno dovršilo razred 124 vajencev, t. j. 93,2%, 6 vajencev (6,01%) oziroma vajenk ima pravne izpite, en vajenec (0,75%) pa je bil neocenjen, ker ni zaradi bolezni obiskoval šole.

Od 10. do 15. junija 1954 so se vršili na šoli končni (zaključni) izpiti. K izpitom so bili

pripuščeni vsi vajenci, ki so uspešno končali 3. razred, in 1 vajenec iz 2. razreda, ki je imel samo dveletno učno dobo. Končni izpit so uspešno opravili prav vsi, kar se je tudi zgodilo prvič po vojni. Končni izpit so opravili

z odličnim uspehom:

Pogačnik Anton, kolar, Zvirče (najboljši učenec na šoli)
Čadež Franc, stroj. ključavničar, Pristava
Dijak Marica, krojač za moš. obleke, Trzin
Golmajer Aleksander, pilar, Loka

s prav dobrim uspehom:

Artenjak, roj. Šiftar Aleksandra, fotografinja, Trzin
Dobrin Jožef, čevljar, Trzin
Galjot Franciška, šivilja, Bistrica pri Trzinu
Janežič Pavel, čevljar, Trzin
Jekovec Vladimir, stroj. ključavničar, Trzin
Keršič Marjan, krojač, Trzin
Lazukič Ljubo, mizar, Križe
Markič Metod, ključavničar, Trzin
Meglič Anton, mizar, Sv. Ana
Nunar Andrej, mizar, Pristava
Perko Marija, šivilja, Trzin
Štamcar Andrej, stroj. ključavničar, Pristava
Zupan Jožef, mizar, Hudo
Zupan Stanko, mizar, Slap

z dobrim uspehom:

Ahačič Janez, stroj. ključavničar, Trzin
Blažič Ferdinand, čevljar, Kovor
Dolžan Marjan, mizar, Palovče
Dornik Ivan, klepar, Bistrica
Gros Andrej, tapetnik, Bistrica
Janc Viktor, stroj. ključavničar, Kovor
Kogoj Janez, pek, Trzin
Košir Albin, kovač, Bistrica
Lakner Stanko, kolar Bistrica
Meglič Anton, mizar, Zg. Do-

lina

Praprotnik Anton, čevljar, Kovor
Valjavec Franc, kolar, Trzin

z zadostnim uspehom:

Bida Jožef, mesar, Trzin
Markič Anton, mizar, Trzin.
Vsem, ki so uspešno zaključili svoje šolanje, želimo v bodočem življenju in v poklicu, ki so si ga izbrali in se zanj usposobili, obilo uspeha in zadovoljstva!

Iz literature o Trzinu Geografija Trzina

Dotiskan je in bo v kratkem na knjižnem trgu Geografski zbornik II, ki ga izdaja inštitut za geografijo pri Slovenski akademiji znanosti in umetnosti. Trzinčane bo zanimala predvsem mestna geografija Trzina, ki jo je za ta zbornik napisala Slava Lipoglavšek-Rakovec in ki obsega 72 strani (115—186) in posebno prilogo.

Mestna geografija Trzina je v naši geografski literaturi eden prvih tovrstnih poskusov. Avtorica pričenja svojo monografijo z orisom položaja mesta, pri čemer ugotavlja činitelje, ki so odločali pri nastanku Trzina na tem mestu, ter opiše geološko sestavo tal. Sledi prikaz podnebnih razmer, ki se naslanjajo predvsem na opazovanja množine podatin v letih 1925 do 1940. Ko se nato nakratko pomudi s tolmačenjem imena naselja, preide k zgodovinskemu orisu razvoja naselja in njegove gospodarske dejavnosti od najstarejših znanih poročil do danes, pri čemer ugotavlja naravne, politične in gospodarske pogoje, ki so odločali o nastanku posameznih obrti. Temu poglavju sledi obširen prikaz današnje tržiške industrije in obrti po podatkih iz leta 1951. Tu je njena pozornost osredotočena ne le na proizvodni proces, kapaciteto in tržiške posameznih tovarn, temveč tudi — in to predvsem — na delavca v tovarni. Gospodarsko geografijo Trzina dopolnjujeta še poglavji o površini tal po zemljiških kategorijah ter o prometu, oskrbi mesta z vodo in električno energijo ter o turizmu. Sledeči poglavji sta posvečeni prebivalstvu in obravnavata njegovo poklicno sestavo in starostno strukturo. Končno podaja zunanjo

podobo mesta v preteklosti in sedanosti, čemur sledi podrobna analiza rasti mesta in okolice na temelju dostopnih statističnih podatkov za posamezna razdobja. Gospodarsko in antropogeografsko podobo Trzina zaključujejo poglavja, ki prikazujejo gospodarsko sožitje mesta z okolico in ozirom na udeležbo okoliškega prebivalstva v delovnem procesu v tržiški industriji, dalje z ozirom na to, od kod se mesto oskrbuje z živili ter z ozirom na to, od kod izvira mestno prebivalstvo.

Oris ponazorjuje številne avtotipije po originalnih posnetkih J. Perka in A. Štera, mnogi grafikon in tabele. Na prilogi so za medsebojno primerjavo natisnjeni načrti Trzina iz let 1826, 1936 in 1951. Za inozemstvo je dodan na koncu povzetek dela v francoščini.

Vrednost dela je v skrbno zbranih statističnih podatkih in njihovi podrobni analizi ter v bogatem gradivu, ki z vseh strani osvetljuje podobo našega mesta. Marsikak zaključek, ki ga izvaja iz geografskega gradiva o Trzinu, bo presenetil celo rojenega Trzinčana, ker mu prikazana dejstva pač še niso stopila doslej tako živo pred oči. Za marsikoga, za gospodarstvenika in ne nazadnje tudi za učitelja vseh vrst šol v občini, pa pomeni delo dragocen priročnik geografije našega kraja. Zato je Turistično društvo napravilo lepo uslugo vsem zainteresiranim, ko je dalo pobudo za natis večjega števila separatnih odtisov in jih prevzelo v prodajo. (Naprodaj bodo v pisarni Turističnega društva, brž ko bodo predloženi računi tiskarne in bo določena cena).

J. R.

Prof. Simon Milač:

OD TRZINČA DO LEŠ

(Potopisna črtica)

Trzin s svojo stisnjeno lego, z glasnimi udarci kovaških kladiv, s starimi hišami, s pojočo in zategnjeno govorico, pa z zanimivimi starinskimi običaji, mi je vedno vzbujal posebno pozornost in spoštovanje. Toda o teh tržiških posebnostih in zanimivostih zapišem kako besedo kdaj pozneje.

Trziška okolica je bogata s prirodnimi lepotami in Turistično društvo ima ugodno priložnost prikazati to bogastvo, ki ga narava ponuja v izobilju poletni in pozimi.

Posebnost zase je cesta iz Trzina na Bled pod goro Dobro mimo vasi Leše, skozi Begunje in Lesce. Dolga je 20 km in po svojem značaju nalikuje na pravo visokogorsko cesto, po

svojem lepem razgledu pa menda nima enake med slovenskimi cestami.

Od državne ceste Ljubljana—Trzin—Ljubelj—Celovec se odcepi v spodnjem koncu Trzina. Odcep tvori tržiško ulico, imenovano Blejska cesta. Za tuja je odcep precej skrit, zato nanj opozarja velika napisna tabla, namenjena predvsem avtomobilistom in tujcem.

V času stare Avstrije pa ni bilo tako. Kažipota ni bilo in se je včasih še kdo od domačinov ali okoličanov zgubil. To se je nekoč tudi meni primerilo in moral sem vprašati tržiške ženske za pot. Takrat sem videl, kako so zgovorne. Rade so mi pokazale z besedami in rokami: »Kar tle nej gredo, pa

po desni strani nej se drže!»

Takrat je bila ulica zelo ozka, da voz ni mogel drugega prehiti. Če se je pijanec gugal po ulici, je bil varen, sploh ni mogel pasti; naslonil se je enkrat na zid na eni strani, potem ga je zaneslo na zid na drugi strani. Taka »turistika« je bila prav uspešna. Ko je prišel »na plac« ali na drugi strani »do Cka«, je bil že popolnoma trezen.

Kdor se je pozabil v Trzinu napiti, je lahko pred odhodom v Kovor ali Leše to nadoknadil. Takoj ob vходу v ulico je na levi strani gostilna »pri Gašperinu«, majhen, a zelo prijeten in domač lokal s solidno postrežbo.

Ob izhodu iz Trzina stoji tik

ob rečici Mošenik že nad 50 let kovačija Dornikova, kjer so že neštetim konjem nabili podplate, popravili vozove in tržiškim sankarjem z okovanjem sank pripomogli na tekmah do zmage.

V prejšnji jugoslovanski dobi so tržiški mestni očetje ulico malo zravnavali in razširili. Sedaj je cesta bolj razvidna in laže prehodna. Bo pa treba še kaj popraviti.

Neposredno po prehodu čez most pri Dornikovi kovačnici se začne cesta viti navzgor po strmim klancu, ki mu ljudje pravijo Kunternica (tudi Koternica, Koternica ali Kouternica). Večkrat sem premišljeval, odkod navedeno ime, pa še do danes nisem mogel uganke raz-

vozlati. Verjetno bo ime v zvezi z okolnostjo, da so tu voznikom pripregali konje, ker navadna vprega strmine ni mogla prenesti. V prejšnjem stoletju je bil namreč po tej cesti zelo živahen promet tja do Podnartarja in celo do Bohinja. Vrh Kunternice se cesta zravna in ostane taka več ali manj prav do vasi Bistrice. Po premaganem hudem klancu se odpočijejo konji in tudi marsikatero srce, ki pride izpod klancika in trpi na hipertrofiji ali razširjenosti.

Najstarejša hiša ob cesti iz Tržiča do Bistrice je Peskarjeva. Zgrajena je bila l. 1849 in je tako doživela že svoj 100-letni jubilej, o čemer priča tudi plošča zgoraj na podbojih ob vhodnih vratih. Do pred kratkim je bila v tej hiši gostilna. Postregli so s pristno kapljico in radi so gostu napravili dobre bržole, kadar je bilo na razpolago drobno meso. O teh dobrotah se je prepiral marsikdo, med drugim tudi pisatelj Mencinger, ki se je na svoji poti iz Tržiča na Bled na Pesku ustavil.

Izpred Peskarja je čudovit pogled po dolini Tržiške Bistrice, po Kriškem in Zvirškem polju, tja do odrastkov Jelovice in hribov onkraj Save nad Podnartom (Sv. Primož, Sv. Mohor, Sv. Jošt).

Ob spodnji strani ceste pred Peskarjem rastejo divji kostanji. Kdove kdo jih je zasadil in kdaj. Kostanji so zares v okras prostoru, mogočno so se razrasli in poleti dajejo prijetno senco. Zob časa je posegel tudi mednje, nekaj so jih že posekali, nekaj je pa votlih in tudi čakajo na to. Prav bi bilo, da bi se kdo spomnil za nadomestilo in zasadil nove.

Nekaj korakov od Peskarja proti Bistrici stoji Frča, dobroznana trgovina in gostilna. Frča nosi ime po prostoru, ki nalikuje frčali, saj stoji na parobku, vzvišenem in odprtem svetu tik nad tržiško postajo. Vozniki, kmetje in delavci, potniki se tam radi ustavljajo, ker sta trgovina in gostilna znani po dobri postrežbi. Svoj čas so tod pekli tudi kruh, ki je bil jako okusen in je Frča — baš po tem slovela daleč na-

okrog.

Za Lešane, Brezjane in Bistričane drži pri Frči bližnjica na železniško postajo, v tovarno Peko in na Žago. S tem jim je za 1/2 ure prihranjeno na času, v primeri s časom, ki bi ga rabili, če bi šli v Tržič in od tam dol. Škoda, da je pot pozimi težko prehodna.

Na nasprotni strani Frče, takoj onkraj ceste, štrle gole skale in se dvigajo strme stene skalnatih hribov. Z redkimi borovci in drugim gozdnim rastlinstvom je pobočje pokrito in ko zapihajo prve pomladanske sapice, se vsa vrhnja odeja pokrije z živordecimi cveti vresja. Krasen je pogled na cvetočo naravo in prijetno je prisluhniti brenčanju čebel, ki se tu pasejo dan za dnem. Zrak je čist in ugodno diši, zlasti kadar se sonce upre v pobočje ali po dežju.

Malo dalje od Frče se odcepi od ceste pešpot in bližnjica k razvalinam Hudega grada. V četrt ure si pri njem. Stoji na mogočnem skalnatem hribu. Še danes je dostop do njega v neposredni bližini precej težaven, v srednjem veku, v dobi viteštva, pa je bil nemogoč. Na zgornji severni strani je bil pridvižni most, na vzhodni grajski stolp, na južni pa kleti in grajska ječa. Obzidje je močno, ponekod ima nad meter razsežnosti, visoko pa je bilo nad 3 metre. Grajska trata v severnem predelu je sicer bila majhna, a sveži zrak in sončni prostor je grajskim ljudem na tej višini nudil dovolj razvedrila in užitka.

V 13. stol. je grad že stal, ker se tedaj omenjajo v zgodovinskih listinah graščaki Gutenbergi. Nekje sem zasledil, da so se tu gori v tem času vgnezdili roparski vitezi. To ne bi bilo izključeno, ker je v tistem času (13. stol.) bil grad nezavzet, spodaj pa je držala važna cesta iz Kranjske na Koroško preko Ljubelja in Tržiška soteska je roparskim podvigom nudila ugodno priložnost. Najslavnejša zgodovina pa je s Hudi gradom zvezana z nastopom rodbine Lambergov v prvi polovici 15. stoletja. To je bil rod, ki si je poleg gospostva Tržič, pridobil še več gradov na Go-

renjskem, zlasti grad Kamen v Begunjah. Poleg Celjanov in grofov Turjaških so bili Lambergi ob koncu srednjega veka najslavnejša in zelo čislana plemiška rodbina na Kranjskem. Poleg zgodovine ljubljanske škofije, ki je ozko povezana z imenovano rodbino, priča o tem tudi narodna pesem »Pesem in Lamberg«.

Od grajskega hriba tja dol do ceste se je še pred 60 leti razprostiralo obsežno polje s travniki in njivami. Kakor častiljiv spomenik iz davne dobe stoji tik pod grajskim hribom domačija Pristavnikovih. Domače hišno ime samo dobro pove, da so tu domovali oskrbniki nekdanjih graščinskih posestev, ki so se razprostirala odtod preko Tržiške Bistrice na drugo stran proti Križam. Tam je tudi stala pristava in je pozneje okrog nje nastala vas istega imena.

Že stara Pristavnikova hiša je bila prostorna. Zgrajena je bila kot enostrešna stavba, to se pravi, da je stanovanje in hlev z gospodarskimi prostori postavljeno pod eno streho. Na zunanji steni je bila v posebni za to zgrajeni stenski votlini v višini prvega nadstropja postavljena velika soha sv. Jurija, zavetnika vitezov, gotovo delo nepoznanega ljudskega umetnika.

Na travniku za hišo stoji sama zase velika skala, podobna balvanu. Ljudsko izročilo ji je namenilo važno vlogo pri reševanju zaklete grajske deklice. Med ljudmi krožijo še danes razne pripovedke, kako so neke osebe poskušale rešiti grajsko hčer, sodobniki pa poznajo neko tržiško žensko, ki je hodila v večernih urah na grad. Včasih jo je kakšen skovir preplašil ali pozni nočni potnik prepodil, tako da zakleti še vedno leže globoko pod grajskimi razvalinami in zakleta grajska gosposlična še vedno čaka svojega rešitelja.

Z gradu ali od cerkve sv. Jurija je krasen razgled po vsej Gorenjski. Pogled ti nese od Šmarne gore preko Polhograjskih dolomitov in Skofjeloškega hribovja tja do Jelovice in Triglavskega pogorja. Vredno se je potruditi sem gor, ker svež

zrak, toplo sonce, prijeten vonj smrekovega drevja in mehko božajoče sapice odtehtajo vse napore in bogato poplačajo trud vsakemu, kdor hoče preživeti kakšno urico v prosti naravi. Kar je glavno, je pa to, da s tega razmeroma nizkega in lahko dostopnega mesta uživaš razgled, ki ni nič manjši, kakršen se ti nudi z visoke gore (n. pr. z Dobrče ali Kriške gore).

Prava vas Bistrica pa leži mnogo nižje pod Hribom sv. Jurija ob cesti. Sredi vasi se cesta razcepi. Levi krak drži na Kovor in proti Podbrezjam več ali manj po ravnem, desni krak pa vodi do Sv. Neže močno navkreber, od tam dalje pa po visokem svetu z mnogimi koloni in ovinki proti Lešam in Begunjam. Baš ob razcepu ceste je bila do nedavnega gostilna s pomembnim imenom Mršlinar, kar se izvaja od Maršlinija (nem. Marschlinie). Po naše bi rekli Smernik. Maršnikdo se je včasih tu vprašal, »kam drži na levo cesta, kam drži na desno pot«, zvil je v gostilno in Mršlinar mu je rad dal pojasnilo in mu obenem dobro postregel, seveda za dobro plačilo.

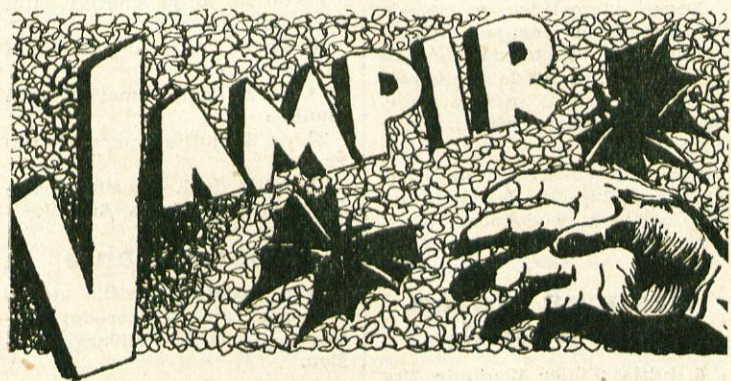
Vas Bistrica je dobila ime po reki Bistrici, ki ob robu vaškega sveta v globoki terasasti dolini hiti naprej proti Podnartu, kjer se izliva v Savo.

Prvikrat se vas omenja sredi 11. stoletja že z današnjim imenom. Vidi se po tem, da je Bistrica stara naselbina slovenskega porekla. Tudi vsa poljska ali ledinska imena pričajo o tem (n. pr. Mlaka, Kalinček, Metovo, Grobelce, Loka, Sevice, za Blekami). Ravno tako najdemo za slovenski značaj Bistrice skozi starejšo dobo prav do današnjih dni dokaz v hišnih (vulgo) imenih (n. pr. Zalesnik, Česen, Mokorn, Anžiček, Mave, Benedik — danes Mršlinar —, Tomaževc, Tomelj, Košir, Ritana, Štefanc, Učešč, Pristavnik, Boštjanček, Martinek). Istotako je tu ohranjenih vrsto lepih domačih primkov (n. pr. Mokorel, Primožič, Valjavec, Košir, Hudomalič, Urbanc, Bohinc), a o tem bi bila potrebna posebna znanstvena razprava.

(Nadaljevanje sledi.)

Ariel Kassak:

3

Vilice so obstale v rokah. Vsi obrazi so obrnili proti njemu. — Prav res. Mojemu bratranču je povedal neki inšpektor. Vampir je neki revček, ki šepa in na eno oko škilil.

— In vi to verjamete?, je vprašal Lambourdin.

— Seveda. Vendar ne mislite, da bi podobne zločine počeli normalni ljudje.

Lambourdin se je razburil.

— Prepričan sem, da mora biti morilec nekaj izrednega. Vaša zgodba o šepavem vampirju — šepa!, je rekel jedko.

Torche se je hrupno zasmel. Končno se mu je zaletelo, da so mu oči izstopile in postale okrogle kot gumbi.

Lambourdin je nadaljeval:

— Ni prav, da se smejete mo-

jim besedam. Pomislite. Umočil je pet žensk. Ne pozabite, da so mu za petami stotine zasledovalcev. Rad bi videl vas na njegovem mestu. Stavim, da je presneto spreten in nagel človek. Da bi šepal? Ne, to ne drži!

— Če vam pravim, da šepa!

— Smešno! Prepričan sem, da ne!

— Kaj morete vedeti, je zakričal Torche besen. Ste ga bržkone videli, ne?

Lambourdin je zadnji hip zaprl usta in strupeno pogledal po vseh, ki so se mu škodljivo režali.

Torche je nadaljeval:

— Pomislite, da vsako žrtev tudi oropa. Sinočnji je odnesel vse, kar je imela pri sebi.

Lambourdin je bil ogorčen. Da bi se njegov vampir tako globoko ponižal? Naročil je čašico konjaka, da bi razmislil o taki možnosti.

— Naj vam prinesem račun?, je vprašala Gaby, ali naj pripišem mesečnemu?

— Raje takoj plačam, je odgovoril in glasneje kot je bilo potrebno poudaril besede. Vzel je iz listnice nekaj bankovcev, jih na mizi uredil in izročil natakarici.

— Obdržite ostanek, dragica!

Gaby je zardela kot mak. — Lambourdin je samozavestno stopil k vratom. Prižgal si je cigaro, odvrnil vžigalico in rekel:

— Torej nocoj, Gaby. —

Pomahal je z roko. Skozi okno so videli, da je vstopil v taksi in se odpeljal.

Lambourdin je izstopil pri Tuilerijah. Skušal je razmišljati, čeprav je bil sklep že narejen. Ni bilo več drugega izhoda. Bil je moralno prisiljen, da Vampirja ovadi. Nekaj trenutkov se mu je skoraj smilil... Toda nagrada! Pet sto tisoč frankov. Morda celo več, če bi Vampir medtem zadavil še eno ali dve dekleti. Na vsak način se ne sme prenačiti.

(Nadaljevanje sledi.)

TELESNA VZGOJA IN ŠPORT

Naši strelci - zmagovalci okrožnega prvenstva

V nedeljo, 20. junija so se naši strelci udeležili okrožnega strelskega prvenstva, na katerega so se že dolgo pripravljali. Naša družina se je na prvo prvenstvo Gorenjskega strelskega okrožja dobro pripravila, ter poslala na tekmovalce kar 10 svojih članov in članov ter mladincev, kar ni storila nobena druga družina v okrožju.

Okrožni sekretariat je za tekmovalce določil 300 metersko strelišče na Jesenicah, ki ga nekateri naši strelci že poznajo iz prejšnjih tamkajšnjih srečanj, dočim je pri ostalih strelcih spoznavanje strelišča delno vplivalo na njihov rezultat. Organizacija tekmovanja je imela SD Jesenice, bila pa je zopet pomanjkljiva, kar je negativno vplivalo na razpoloženje nastopajočih. Prireditev je ne hote prav (zaradi nezadostnih priprav izpustil skoraj dve poznojutranji uri, ki pa sta bili z ozirom na vroče sončno vreme odločilne važnosti za uspehe.

Naši tekmovalci so nastopili v vseh treh disciplinah t. j. z vojaško puško na 300 metrov (300 možnih krogov), malokalibrsko puško (samo za ženske) na 50 metrov (300 možnih krogov) in vojaško pištolo na 25 m (300 možnih krogov) ter dosegli naslednje uspehe:

Vojaška puška 300 metrov:

1. Brejc Lado 193 krogov, 3. Praprotnik Slavko 188 krogov, 4. Jurjevič Jože 187 krogov, 6. Stucin Milan 182 krogov, 8. Perko Janez 176 krogov, 9. Perko Marija 175 krogov, 10. Zakrajšek Angelca 169 krogov, 14. Klemenc Štefan 150 krogov in 17. Ribnikar Anton 121 krogov.

Malokalibrska puška 50 metrov:

1. Zakrajšek Angelca 231 krogov in 3. Perko Marija 188 krogov.

Vojaška pištola 25 metrov:

1. Brejc Lado 238 krogov, 3. Stucin Milan 205 krogov, 5. Perko Janez 202 kroga.

Priznati moramo, da je to zavidljiv uspeh, vendar moramo povedati tudi to, da smo od naših strelcev še več pričakovali, saj so vsi dosegli 10 do 20 pa celo 50 krogov manj, kot so delali na vajah na domačem strelišču. Največ krivde za to pa lahko prevalimo na orožje, kar smo popolnoma upravičeni. Na tem tekmovalstvu se je moralo izvršiti kar 10 strelcev na dve puški in to v določenem času tekmovalstva ter se tako puški nista mogli pri menjavi strelcev ohladiti, kar lahko storimo na treningih. Ta primer nas še bolj zadoljuje, da preskrbimo našim tekmovalcem več dobrih pušk.

Kljub temu pa ima naša družina med 11 strelci, ki so se iz vsega Gorenjskega strelskega okrožja plasirali za nastop na republiškem strelskem tekmovalstvu (norma 160 kro-

gov), kar 7 svojih članov. Naš član Brejc Lado pa je postal prvak Gorenjskega strelskega okrožja z vojaško puško. Ekipa strelcev Brejc L., Praprotnik S., Jurjevič Jože, Stucin M. in Perko J. pa je priborila z 926 krogi prvo mesto naši strelski družini v Gorenjskem strelskem okrožju za leto 1954.

Nogomet

Tekmovalci za Titov pokal naših nogometnih klubov je v polnem razmahu ter je za Gorenjsko že zaključeno. Vsekakor smo lahko na uspeh tržiških nogometašev ponosni, kljub temu, da še ni vse tako, kot bi moralo biti in kot si sami želimo. So pač težave: na eni strani prevneti »navijači«, po drugi strani pa nekaj domišljavosti posameznikov. Morda smo prav v času, ko se bo obrnilo na boljše ali pa na slabše, toda če bodo med poedinimi igralci tako nezdravi odnosi in osebna obračunavanja zaradi delovnih položajev, potem ne smemo pričakovati boljših rezultatov.

Ugled športa se ne bi nikoli uveljavljal z metanjem kozarcev v glavo, pretepanjem in celo uporabe žepnega noža, kot je to napravil M. R. napram tovarišu L. N. Tak postopek je vsega obsojanja vreden ter naj odbor to svar preišče in krivca pretepa občutno kaznuje.

Rezultati tekmovalstva:

NK Ločan (Škofja Loka) : NK Tržič (Tržič) 1 : 3

Tekma je bila odigrana v Škofji Loki in so Tržičani za-

Ti rezultati so jasen dokaz, da imajo naši tekmovalci voljo do dela in izpopolnjevanja, dolžnost vseh nas ostalih pa je, da jim pomagamo, da se vključujemo mednje, da bi znali tudi mi tako dobro uporabljati vsako orožje.

Dvakratnemu prvaku Brejcu in prvakinji Zakrajškovi ter strelcem, ki so osvojili ekipno prvenstvo pa iskreno čestitam ter jim želim še večjih uspehov na republiškem prvenstvu.

Predsednik Hvalica S.

služeno zmagali. Obnašanje gledalcev pa je poglavje zase in taki primeri ne spadajo na naša športna igrišča.

NK Korotan (Kranj) : NK Tržič (Tržič) 1 : 3

To je bila ena najbolj zapletenih in za Tržič edinstvenih tekem, seaj se niti v podaljških ni odločilo, kdo bo zmagovalac. Šele streljanje enajstmetrovk je dalo odločitev. Tako so Tržičani v tej tekmi premagali člana Hrvatsko-slovenske lige »Korotana« iz Kranja, kar je uspeh za Tržičane, saj so ostali edini finalist cele Gorenjske. Želimo jim tudi v prihodnje še takih uspehov.

PRIPIS:

Odbor NK Tržič se v imenu svojega članstva zahvaljuje upravnemu odboru in članom »Žage« Tržič, ker je celotni kolektiv 100% pristopil v članstvo NK Tržič. Vsekakor je želeli, da bi tudi drugi kolektivi sproveli tako akcijo, kar bo brezdvoma veliko prispevalo k kvaliteti in pravemu športnemu duhu naših Tržičanov.

Dobili smo otroško igrišče

Toliko živžava pa že zlepa ni bilo v Tržiču kot te dni, ko so na gradu postavili opremo za igrišče, katero je poklonil naš ljudski odbor mladini. Z mladino pa se vesele tudi starši, ki polno zasedajo vse na novo postavljene klopee in z velikim zanimanjem spremljajo otroško rajejanje na toboganu, gugalnicah in pri vrtiljaku.

Poleg novega izprehajališča na gradu in pod Kamnikom, katerega so Tržičani zelo veseli in ga veliko posećajo je to za Tržič v kratkem času novo presenečenje. Naš LOMO pa je s tem pokazal, da kljub vsem težkim prilikam mnogo skrbi tudi za veselje naših najmlajših in celotnega delovnega ljudstva.

Gibanje prebivalstva

v času od 19. 6. do 1. 7. 1954.

Rojeni: Jakopin Friderika iz Tržiča je dne 21. 6. 1954 rodila deklico; Slabe Alojzija iz Tržiča je dne 22. 6. 1954 rodila deklico, Perko Cvetka od Sv. Ane je dne 28. 6. 1954 rodila deklico; Valjavec Marta z Bistrice pri Tržiču je dne 29. 6. 1954 rodila dekca.

Umrli so: Polc Peter od Sv. Ane umrl 22. 6. 1954, star 67 let; Godnov Janez iz Loma pod Storžičem umrl 22. 6. 1954, star 31 let; Radon Marija iz Tržiča, Trg svobode 8, umrla 22. 6. 1954, stara 56 let; Primožič Jože iz Pristave umrl 27. 6. 1954, star 51 let; Zaplotnik Mihael umrl v Sebenjah dne 30. 6. 1954, star 87 let.

Poročeni: Rozman Štefan iz Loma pod Storžičem, kmečki delavec in Meglič Marija iz Loma pod Storžičem, kmečka delavka.

Pišejo nam...

»TRŽIČ PRI BISTRICI«

Se nekaj let, pa bomo pri današnjem razgibanem razvoju pisali »Tržič pri Bistrici«, če se seveda končno merodajni faktorji v Tržiču le ne spomnijo in — kakor bi že moralo biti — priključijo Bistrice k mestu.

Blejsko cesto naj bi podaljšali do razpotja Bled—Podbrezje, ob Bistrici in kolodvoru pa Kolodvorsko cesto. Ni prav, da bi bili v lastno škodo bolj konservativni od Angležev prav v Tržiču! Ni mogoče razumeti, zakaj ne bi Bistrice priključili Tržiču in ceste in ulice prevedli v okviru mesta. Polovico tržiške industrije je v Bistrici (Peko, pilarna »Triglav«, Lesni kombinat, kolodvor), pri dobrih delu prebivalstva pa vendar še ni nobenih znakov, da bi ta predel mesta pripadel uradno k mestu.

Podobno je s Slapom. Cankarjeva cesta naj se podaljša do odcepa lomske ceste. Cesta JLA pa naj se raztegne do Pristave. Edino na Sentansko stran je mestu Tržiču priznано ustrežajoče področje.

Polovica tržiškega mestnega prebivalstva je zunaj mestnih

meja, pri tem pa pozabljamo, da prav zaradi tržiške starokopitnosti (dobrišen del Tržičanov misli, da je mesto samo glavni trg, vse ostalo pa podeželje) Tržič klobi tako malo kreditov. Podeželje ima dosti manjše potrebe, medtem ko je v Tržiču mestnega prebivalstva še enkrat toliko, kot je uradno priznane, krediti pa so temu primereno majhni.

Druga utemeljitev pa je, da bi morali ob menjavi hišnih tablic mesto raztegniti vsaj za razvoj desetih let in temu primerno zaokrožiti mestne meje. Saj ne menjamo hišnih tablic vsako leto.

Torej, če se stvarni deli mesta ne priključijo le-temu, bomo v kratki bodočnosti pisali »Tržič pri Bistrici«!

Dežurna služba v brivnicah

5. julija: Zibler Vladimir, Trg svobode 28.

12. julija: Godnov Hihael, Trg Svobode 17.

19. julija: Petrič Josip, Koroska cesta 7.

26. julija: Stepišnik Ernest, Partizanska ulica 8.

KINO

3. do 4. julija ameriški film **Točno opoldne**

6. do 7. julija angleški film **Kruto morje**

10. do 11. julija nemški film **Dvojčki**

13. do 14. julija angleški film **Črni človek**

15. do 16. julija angleški film **Odpeljan**

17. do 18. julija ameriški film **To je moj sin**

20. do 21. julija angleški film **Ulični vogal**

24. do 25. julija ameriški film **Ivanhoe**

27. do 28. julija francoski film **Panika**

31. julija do 1. avgusta ameriški film **Prva dama Amerike**

Posredovanja

Dve posteljni mreži, dobro ohranjeni, poceni naprodaj. Naslov v pisarni Turističnega društva.

Popravi!

V zahvali mestnega odbora ZVVI v prejšnji številki je v 19. vrstici pomotoma izostalo za besedico in naslednje besedilo: občinskemu odboru Zveze borcev NOV.